

ปัญหาการก่อการร้ายทางทะเลเป็นปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคงและสันติภาพของประชาคมระหว่างประเทศโดยเฉพาะในเรื่องของความปลอดภัยในการเดินเรือ อันถือเป็นเส้นทางคมนาคมระหว่างประเทศที่สำคัญในด้านเศรษฐกิจและความมั่นคงแห่งรัฐ และมีแนวโน้มที่จะขยายขอบเขตและความรุนแรงมากขึ้น เนื่องมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันไม่ว่าจะเป็นการใช้อาวุธที่มีอำนาจทำลายล้างสูง หรือการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการสร้างเครือข่ายและการติดต่อสื่อสารภายในองค์กรของกลุ่มผู้ก่อการร้ายด้วยกันเองเหล่านี้ หากแต่ในปัจจุบัน ความพยายามที่จะร่วมมือกันแก้ไขปัญหาการก่อการร้ายระหว่างประเทศยังคงไม่ได้รับการพิจารณาถึงมากนัก จากการศึกษาพบว่า กฎหมายระหว่างประเทศในเรื่องของการปราบปรามการก่อการร้ายทะเลยังคงมีข้อบกพร่องอยู่หลายประการ เช่น เรื่องของการกำหนดคำนิยามถึงลักษณะของการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลไว้เป็นการเฉพาะ พื้นที่อาณาเขตทางทะเลที่เกี่ยวข้องกับเขตอำนาจรัฐในการดำเนินคดี และรวมไปถึงการบังคับใช้กฎหมายภายในประเทศ จากช่องว่างของกฎหมายเหล่านี้อาจเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้การกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเลสามารถสร้างความเสียหายและส่งผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งรัฐได้อย่างมากมายมหาศาล

แม้องค์ระหว่างประเทศเช่นองค์การสหประชาชาติได้พยายามแสวงหามาตรการทางกฎหมายในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว แต่ก็ยังคงไม่ได้รับการตอบรับจากสมาชิกในองค์การสหประชาชาติเท่าที่ควร โดยพิจารณาจากการร่วมประชุมระหว่างประเทศ และจำนวนสมาชิกที่ร่วมลงนามและให้สัตยาบันในการเข้าเป็นภาคีสมาชิก ซึ่งมีเพียง 53 ประเทศจากจำนวนสมาชิกทั้งหมด 192 ประเทศ

ด้วยเหตุนี้ประชาคมระหว่างประเทศจึงต้องหันมาพิจารณาถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาคือต้องอาศัยความร่วมมือในระดับที่เท่าเทียมกันคือการใช้เวทีโลกเพื่อประชุมร่วมกันในการแสวงหามาตรการทางกฎหมายซึ่งเป็นวิธิต่างที่เป็นสากลและเป็นบทบาทบัญญัติแห่งกฎหมายที่มาจากความร่วมมือกันของรัฐสมาชิกโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดแนวทางเดียวกันในการปราบปรามการก่อการร้ายทางทะเล

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้ศึกษาถึงวิวัฒนาการทางกฎหมายในการปราบปรามการก่อการร้ายระหว่างประเทศในลักษณะอันเป็นการกระทำความผิดทางทะเล โดยศึกษาถึง อำนาจของรัฐชายฝั่งในการดำเนินคดีในอาณาเขตทางทะเลแต่ละเขต คำนิยามของการกระทำอันเป็นการก่อการร้ายทางทะเล และมาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศ โดยพิจารณาลงไปในส่วนของกฎหมายภายในและหลักกฎหมายระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเขตอำนาจรัฐในการดำเนินคดี ปัญหาข้อยกเว้นในการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และความร่วมมือระหว่างประเทศในการแก้ปัญหาคือการก่อการร้ายทางทะเล

สำหรับประเทศไทยนั้นมีกฎหมายภายในที่เกี่ยวข้องกับการให้ความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องของการก่อการร้ายทางทะเลอยู่แล้ว หากแต่ต้องปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมในบทบัญญัติบางมาตราเพื่อให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของกฎหมายระหว่างประเทศดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ทั้งควรต้องพิจารณาถึงการเข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการกระทำผิดโดยมีขอบด้วยกฎหมายต่อความปลอดภัยในการเดินเรือ ค.ศ. 1988 อันจะส่งผลให้การปราบปรามการก่อการร้ายทางทะเลซึ่งอาจเกิดขึ้นในอนาคตให้มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของรัฐสมาชิก

Maritime terrorism relates to actions which produce undesirable effects with regard to the security and peacefulness of the international community, especially with regard to safety of maritime navigation, which is vital to the economies and the security of the states involved. There has been an increase in terrorism and it has become even more serious because of the highly destructive weapons which are used in committing terrorist acts and the high degree of technology which is employed to build up terrorist networks and communications among the terrorists themselves. However, attempts to fight international terrorism have not been seriously initiated. A study of international laws related to the suppression of maritime terrorism reveals that laws in this area are inadequate to protect the international community. For example, the definition of the acts of maritime terrorism, the

jurisdiction of the states over their territorial waters and the enforcement of the state's internal laws has not been clearly defined. The loopholes contained in these laws may be considered to be supportive elements of maritime terrorism which have had a tremendous impact on the security of the states concerned.

The efforts of the United Nations to fight problems related to terrorism have not been adequately supported by members of the United Nations. It should be noticed that only 53 of 192 States signed and ratified the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation.

Consequently, the world community has to solve the problem of maritime terrorism through international cooperation on an equal basis. This can be done by using the world platform to hold international conferences to discuss the legal measures which can be formulated by the member States to be universally applied to the suppression of maritime terrorism.

This thesis has studied the development of the laws related to the suppression of maritime terrorism, the jurisdiction of a State over its territorial waters as well as the definition of the term "maritime terrorism" itself. The general principles of international law and internal laws related to the jurisdiction of the State, the problems related to the extradition of criminal defendants and international cooperation in combating maritime terrorism have also been included in the study.

Currently, Thailand has retained the internal laws related to the international cooperation in fighting against the maritime terrorism.

However, certain provisions of the laws need to be revised so that they are consistent with general principles of international law. Thailand should also reconsider acceding and ratifying the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Maritime Navigation 1988. If such actions are taken, the suppression of maritime terrorism, in the future, will be more effective and acceptable to the member States.